

Yayın Adı Cumartesi Sabah
Referans No 39471359
Renk Renkli

Yayın Tarihi 28.06.2014
Etki Tarafsız
STxCM 314,17

Küpür Sayfa 2
Tiraj 335540
Sayfa 4

Bir yılda kaç Ramazan olur?

Tek mi? Emin olmayın. Hicri ve miladi takvim arasındaki gün farkı yüzünden 1902'de, yılın bir başında bir de sonunda toplam iki Ramazan yaşanmış. Alışkanlıklar farklı ama fazla kilolardan kurtulma kaygısı aynıymış!

EVET, biz bu yıl da tek bir Ramazan karşılıyoruz. O da ne demek demeyin; 1902'yi yaşamış olanlar bu açıdan bize fark atmış, onlar bir yılda iki Ramazan görmüş.

Hicri ve miladi takvim arasındaki gün sayısı farkından kaynaklanan bir durum bu... 1319 Ramazan'ı 12 Aralık 1901-10 Ocak 1902 tarihlerine denk gelmiş. 1320 Ramazan'ı ise 1-30 Aralık 1902 arasıydı. Buyrun size bir senede iki Ramazan!

Toplumsal Tarih dergisinin eski bir sayısından (Kasım 2002) öğreniyorum ki, Ahmet İhsan'ın o yılın Ramazanları üstüne bir yazısı var. Kim o peki?

Ahmet İhsan (Tokgöz), 1891 yılında *Servet-i Fünûn* dergisini yayın hayatına

NUR ÇİNTAY
nur.cintay@sabah.com.tr

sokan kişi. Derginin kapağının arka sayfasında da kendisi dönemin life style'i tarzında gündelik hayat yazıları yazıyor.

İşte o satırlardan anlıyoruz ki, eski Ramazanlara ait âdetler, alışkanlıklar ne kadar değişse de bazı kaygılar o zaman da aynıymış!

"İstanbul için güneşli hava demek çamursuz cadde ve sokak demektir. Yerin ve havanın müsadesi güzel olunca Ramazan gezintisine doyum olmamaktadır. İftardan önce ve sonra Beyazıt, Şehzadebaşı, Vezneciler ve Direklerarası'nın seyir ve alışveriş yerleri insanın hem göz zevkini okşamakta hem de fazla kilolarından kurtulmak isteyenler için bulunmaz fırsat doğurmaktadır."

Görüyorsunuz, Direklerarası bir var bir yok ama fazla kilolar her dem bakal!

Hugh Laurie: Kuliste bizi terslemeyecek ve bitecek!

Bu yılki İstanbul Caz Festivali'nin benim için açık ara en bomba ismi Hugh Laurie. Evet, Doktor House. Ağır hastasıym.

Doktor/hastane dizilerine hiçbir ilgisi olmayanlar da hakkını verir, *House* çok başka bir şeydi. Her bölümde karmaşık bir bulmaca çözümü, üstüne de ciddi felsefe, başka türlü bir mizah ve kainat kast tarihinin rolüne en çok oturmuş oyuncusu biraradaydı.

Çok aksi, çok inatçı, çok arıza ama çok zeki... Uyumsuz, geçimsiz, kural tanımaz, zapt edilemez... Fakat işte kimselerin çözemediği vakalarla teşhis koyup iyileştiren bir karakterdi Dr. Gregory House. Ve olanca nemrutluğuyla, ukalalığıyla, bütün o laf çakmalarıyla, hafiyeliğiyle, zorlayıcılığıyla... Bur yandan da karizmanın cisimleşmiş haliydi.

Ve buradaki performansıyla iki kere Altın Küre alan Hugh Laurie, bizatihi Doktor House'un kendisi olmalydı, aksini düşünemeydik. Nasıl bir isabetli bir seçim ve sonrasında nasıl bir o rolü kuşanma; akıl alır gibi değişti.

İşte o geliyor caz festivaline. Dizide de ufaktan işaretlerini verdiği müzisyen kimliğini iki albümle perçinledi, 2011'de *Let Them Talk*'u, geçen yıl da *Didn't It Rain*'i çıkarıp Amerikan blues listelerinde bir numara oldu.

Konserlerinde komedyen tarafını da ortaya çıkardığı söyleniyor ama işte tam da burada biraz endişelenemiyor değilim...

Sabah televizyon seyretme alışkanlığım yok fakat bir pazar sabahı kalktığımda baktım ki gece bizde kalan bir arkadaşım salonda televizyon seyrediyor. Peki ne seyrediyor? Hugh Laurie'nin şaklabanlık yaptığı eski bir çocuk filmi! Nasıl fena olduğumu anlatamam. Bu hallere düşecek adam mıydı House!

Bu konseri iştahla bekleyen, Hugh Laurie'yi önlenden seyretmek/dinlemek için çıldıran çok insan var (The Copper Bottom Band'le birlikte 9 Temmuz Çarşamba gecesi Cemil Topuzlu Açık Hava Sahnesi'nde olacak). Tahmin ettiğiniz gibi kendim de onlardanım.

Birkaç hafta önce İKSV'den sevgili Ayşe Bulutgil'e konuşurken, "Kulise gireriz senle" dedi. Halbuki hayır, giremeyiz!

Kulise girersek, şöyle bir şey olur çünkü büyük ihtimal: Hugh Laurie, düzgün, kibar, normal bir insan olarak bize nazik davranır... Güler, güldürür, en azından fırça çekmez, zekâsıyla ezmez, bozmaz. E nerde kaldı o zaman onun House'luğu...

Hayallerimize ilişmeyelim!

Benzersiz, şubesiz dükkânlar

AVM'lerin benzer mağazalarından, zincirlerin tektipliğinden sıkılanlar... Ara sokak keşfini seven, özgün ve şubesiz dükkânların yaşamalarını önemseyenler... *Müstesna İstanbul / Küçük Dükkânlar Kitabı*'nin ikincisi çıktı (Pukka Living - İlgin Yorumlar, *İstanbul*), bir bakın bakalım.

Herkes öyle yapıyordur herhalde; ben bu tip *kitapları* notumu vermek için hemen en iyi bildiğim semte göz atarım: Bakalim köşe bucak sondağlamışlar mı?

Anadolu yakasına çok az sayfa ayrıldığını yine teessüfle gördüm (Toplam 114 dükkânın son 10'u bu yakada). Dahası, bazı şirket ulaştırmaları gibi kafalarında 'karşı' diye bir bütün blok var herhalde ki, mesela Beyoğlu başlığının altında Tepebaşı, Asmalımesit, Galatasaray,

Çukurcuma, Cihangir gibi yürüyüş mesafesindeki mahalleler yer alırken, Kadıköy başlığının altında Moda, Caddebostan ve Pendik gibi aralarını yaya olarak anca üçer günde kat edeceğinizi duraklar bir araya toplamış...

Ama 'karşı' hassasiyetini abartıp fazla da kusur bulmayalım, çeşitliliğiyle de diliyle de güzel bir iş çıkarmışlar.

Zorlu'da açılmayan, Michelin'li şef bağlantısı bulunmayan ama işini iyi yaptığı için onlarca yıldır yaşayan küçük lokantalar... Kırtasiyeciden takıcıya, baharatçıdan bıçakçıya, bağımsız, biricik dükkânlar... Balat'taki eskici Tozlu Raflar, Fener'deki tasarımcı Minush, Çemberlitaş'taki Sasanna... Bir sürüsü yolunu değiştirip uğrama isteği uyandırdı bende, sizde de benzer bir his uyandırma ihtimali yüksek.